

Formanden: Dette vil vanskeligt kunne lade sig gjøre efter Forretningsordenen; at vise Sagen tilbage til Udvalget giver Forretningsordenen derimod udtrykkelig Hjælp til, og jeg skulde derfor ansee det hensigtsmæssigt, at Forslaget gik ud derpaa.

J. A. Hansen: Naar den ærede Formand finder, at det efter Forretningsordenen maa stee i den Form, er det naturligvis min Mening, at mit Forslag stilles i denne Form.

Formanden: Jeg vil altsaa betragte Forslaget som stillet saaledes, som Forretningsordenens § 9 bestemmer, at Sagen henvises til Prøvelse af det allerede nedsatte Udvalg, og det følger da af sig selv, at der, naar der enten fremkommer en hyderligere Betænkning eller hyderligere Forslag fra Udvalgets Side, dertil vil kunne stilles Ændringsforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Der er vistnok ikke Lidet, der kunde tale for det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen), men det forekommer mig dog, at han overseer een Ting, den nemlig, at ligesom han vil slaae anden Behandling istykket og lave tvende Behandlinger af den, nemlig betragte den nuværende Behandling som en første Behandling og saa lade anden Behandling komme bag efter, saaledes vil man jo være istand til at gjøre, hvad der nu er foreslaact, ved 3die Behandling. Dersom det skulde vise sig, at der ved 3die Behandling blev vedtaget forskellige Ændringsforslag, saa vilde der ikke være Noget til Hinder for at standse denne Behandling og henvise Sagen til Udvalget; da vilde Udvalget tillige have en bestemt Op-gave at løse, nemlig den: at søge at bringe Harmoni og Overensstemmelse mellem de mulige Uoverensstemmelser, der kunne være fremkomne ved de til tredie Behandling stillede Ændringsforslag. Paa denne Maade vilde Udvalget komme til at indtage den rigtige Stilling, hvorimod vi nu ikke, naar vi ville være ærlige, kunne nægte, at naar vi i dette Dieblil henvise Sagen til Udvalget, saa er det egentlig kun et

Paaskud for, at der kan blive givet Leilighed til at stille nye Ændringsforslag. Hvis dette var nødvendigt til Sagens Fremme, saa kunde der ikke være Noget til Hinder derfor, men det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand opnaaer ganske det Samme, dersom han lader denne Behandling ende som anden Behandling og saa afventer, hvorvidt de Forudsætninger, han er gaact ud fra, virkelig ville indtræffe ved tredie Behandling. For Dieblillet er der vel ikke Andet under Forhandling end dette formelle Spørgsmaal?

Formanden: Der foreligger for Dieblillet kun det Spørgsmaal til Forhandling, om anden Behandling skal standses og Sagen vises tilbage til det nedsatte Udvalg.

Krogh: Jeg kan ikke nægte, at det vilde gjøre mig ondt, hvis det høitærede Thing vilde tage den Beslutning at tilbagevise Sagen til Udvalget, thi derved affhæres man fra at fortsætte denne Forhandling og jeg troer, at jeg dog maaskee vilde være istand til at meddele forskellige Oplysninger med Hensyn til de Spørgsmaal, Forhandlingen har dreiet sig om, hvilke netop ere af den Betskaffenhed, at jeg meget maatte ønske, at de fremkom nu. Smid- lertid kan Udvalget naturligvis ikke vægre sig for at modtage en saadan Tilbageviisning af Lovforslaget, men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dersom denne Tilbageviisning beroer paa den Forudsætning, at der skulde foreligge fuldstændige Tegninger og meget Materiale til Eftersyn, som kunde forandre Ansuelserne om det foreliggende Lovforslag, saa tager man fejl; thi der foreligger kun en 3 à 4 Kort, som give Tegninger og Profiler samt Overslag over den ene Linie, der er undersøgt af en meget sagkyndig Mand, paa hvis Overslag man tør stole. Naar man derfor tager i Betænkning, at det kun er disse enkelte Kort, der foreligge til Eftersyn, og at der navnlig ikke er noget derimellem, som angaaer Bro-linien mod Syd, saa synes jeg rigtigt nok, at der er meget liden Anledning til nu at standse denne Sags videre Behandling.